

чителенъ начинъ, това рѣшеніе на рѣченното сѣдилище, може да стане истинафъ.

Членъ 97). Рѣшеніето и конца, които е дало едно търговско сѣдилище, на възложена нему давія, на която раглѣжданіето ѝ да е отъ длъжността му, или да не е, пакъ може да стане истинафъ; обаче когато рѣченната длъжностъ бѣде, щото давіята да ся прѣнася отъ търговското сѣдилище на друго нѣкое сѣдилище [търговско], тогава трѣбва да ся постѣпва, съобразно съ силата на 38-иятъ членъ, отъ прибавленіето на законника.

Членъ 98). И рѣшеніе което ся дава на давія, за неопрѣдѣлено едно количество пары, може да стане истинафъ. Неопрѣдѣлено исканіе ся нарича онова, на което не може да ся отрѣди стойността, или ако ся отрѣдѣли, а пакъ помежду двѣтъ страни не може да ся удобри. Отрѣдѣніето на стойността ся показва, въ прошеніето на тѣжителя, или въ казваніята и на двѣтъ страни когато ся сѣдятъ.[*]

Членъ 99). Истинафъ, който става за рѣшеніето и конецътъ на давіята, прави ся отъ тѣжителя и тѣжимыята, или отъ занемающитѣ мѣстото на правото, или отъ кредиторитѣ. Съ това заедно, истинафа ся прави, само противъ онія които сѣ тѣжители и тѣжимъ, или противъ тѣхнитѣ намѣстници.

Членъ 100). Сто и двадесять и единъ день ся е отрѣдѣлилъ срокъ, за да ся прави истинафъ, върху рѣшеніята на търговскитѣ сѣдилища. Този срокъ ще ся брои отъ деньтъ, отъ когато ся е прѣдалъ прѣписа отъ иляма и на двѣтъ страни за рѣшеніе на давія, която ся е свършила прѣдъ присутствіето и на двѣтъ страни, а ако ли давіята ся е рѣшила отсътственно, тогава ся брои отъ

[*] Онія които захвататъ мѣстото за правото на двѣтъ страни сѣ: векидигѣ, наследникитѣ, настояникитѣ, намѣстникитѣ, и управительитѣ на дружества, заедно и управительитѣ чиновници, на царското правителство.